

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.655/2010/9. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Kajtár Takács Hegymegi-Barakonyi Baker & McKenzie Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Hegymegi-Barakonyi Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a jogi előadó által képviselt **Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezetfejlesztési Intézet** (1051 Budapest, Zrínyi u. 3.) alperes ellen gyógyszerforgalmazási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. július 8. napján kelt 24.K.31.576/2009/11. számú ítélete ellen az alperes 12. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére és a felperes 3.Kf. 6. sorszám alatt bejelentett csatlakozó fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint együttes első-másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az adóhatóság külön felhívására - 16.500 (tizenhatezeröttszáz) forint kereseti és 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési és 18.000 (tizennyolcezer) forint csatlakozó fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperesi jogelőd 2008. június 20-án helyszíni ellenőrzést tartott Székesfehérváron, a ... Kongresszusán, amelyen kiállítóként a felperes is jelen volt a ..., a ... és a ... készítmények szórólapjaival. A felperessel kötött megbízási szerződés alapján jelen volt a ... Kft. gyógyszerismertetői engedéllyel rendelkező orvoslátogatója is, a felperes ilyen engedéllyel az ellenőrzés időpontjában nem rendelkezett. A hivatalból indított a felperesi tevékenységet átfogóan ellenőrző közigazgatási eljárásban az Országos Gyógyszerészeti Intézet (a továbbiakban: OGYI) a tőle beszerzett és részben kiegészített szakhatósági állásfoglalásban a ... és a ... terméket nyilvántartásba vett gyógyszerkészítménynek minősítette, és megjegyezte, hogy mindkét termék reklámanyagait terjesztés előtt a felperes intézetükkel véleményeztette, a benyújtott reklámanyag a véleménynek megfelelő szöveget és ábrát tartalmazta, az ár a beküldött anyagban mindenütt szerepelt, a folyóiratokban megjelenő reklámok esetében pedig a dokumentum lezárásának időpontjára a folyóiratszám egyértelműen utalt. A .. számában megjelent „Maximális energia szívének” című reklámanyag címét és a mellette lévő ábrát szakmai szempontból túlzottnak tekintette.

Az alperesi jogelőd 464-6/2009. számú határozatával a felperest 5 millió forint pénzbírsággal sújtotta, és felhívta, hogy az engedély nélkül folytatott ismertetői tevékenységgel létrejött jogsértő állapotot 30 napon belül szüntesse meg, és arról a Felügyeletet tájékoztassa. A felperes terhére a következő jogsértéseket állapította meg:

1./ 2007. május 1. óta engedély nélkül végzett gyógyszerismertetői tevékenység, mert a megbízási szerződés alapján eljárta és engedéllyel rendelkező gyógyszerismertető nem pótolja a felperes engedélyének hiányát. A felperes részint azzal, hogy a gyógyszereket forgalmazta, részint pedig a ..., a ... és a ... termékekről maga is tájékoztató hirdetéseket jelentetett meg szakembereknek szóló szórólapokon, és szakmai rendezvényen gyógyszer ismertető anyagokat helyezett ki, maga is engedélyköteles gyógyszerismertetést végzett. Magatartása megsértette a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény (a továbbiakban: Gyftv.) 12. § (3) és (5) bekezdését, a 13. § (1) bekezdésének a) pontját, figyelemmel a 16. §-ra is.

2./ A ... termék szórólapja nem felelt meg az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek és a gyógyászati segédeszközök reklámozásáról és ismertetéséről szóló 11/2007.(III.6.) EüM rendelet (a továbbiakban: R.) 6. § (2) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezésnek, mert nem tartalmazta a társadalombiztosítási támogatás összegét, a dokumentum lezárásának vagy utolsó aktualizálásának időpontját.

3./ A ... lágyszorólapja nem felelt meg az R. 6. § (2) bekezdésében foglaltaknak, mert a dokumentum nem tartalmazta a lezárása, vagy utolsó aktualizálása időpontját.

4./ A ... számában megjelent „Maximális energia szívének” című ismertető anyag nem felelt meg a R. 3. § (4) bekezdésében foglaltaknak, mert nem tárgyilagosan mutatta be a tulajdonságokat és az azokból fakadó előnyt.

Nem fogadta el a szakhatósági állásfoglalásnak azt a megállapítását, hogy a dokumentum lezárásának időpontját a folyóiratszám egyértelműen megjelöli, és kifejtette, hogy az OGYI előzetes véleménye számára nem bír kötelező erővel, mert a szóróanyagok jogszabályi megfelelőségének vizsgálata a Gyftv. 19. § (1) bekezdése szerint az ő hatáskörébe tartozik.

A négy jogsértés miatt szükségesnek tartotta pénzbírság alkalmazását, az összeg megállapításánál súlyosító körülményként vette figyelembe a hosszabb idő óta engedély nélkül végzett gyógyszerismertető tevékenységet, azt, hogy a szórólapokat a felperes hosszú időn át és széles körben terjesztette, a jogsértés szerepet játszhatott a termékek forgalmának realizálásában, a ... termék szórólapjának terjesztése alkalmas volt a gyógyszer forgalmának növelésére és azt is, hogy a felperes a Gyftv. több rendelkezését sértette meg. Enyhítőként értékelte a felperes együttműködő magatartását és azt, hogy jóhiszeműen járt el, mert a szórólapok jogszerűségével kapcsolatban tájékoztatást kért az OGYI-tól.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata, elsődlegesen a határozat megváltoztatása, jogszabálysértés hiányában az eljárás megszüntetése, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezése, harmadlagosan a határozat megváltoztatása, a bírság törlése illetve mérséklése, valamint perköltség iránt előterjesztett keresetnek az elsőfokú bíróság részben helyt adott, az alperes 464-6/2009. számú határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Nem állapított meg súlyos, az ügy érdemére is kiható és a bírósági eljárásban nem orvosolható eljárási jogszabálysértést az alperes terhére azzal az indokkal, hogy a szakhatósági állásfoglalás kötelező figyelembe vétele nem járhat azzal, hogy a szakhatóságnak a hatáskörén túlterjeszkedő megállapításait az alperes ne hagyhatná figyelmen kívül. Az OGYI előzetes véleményének figyelembevétele az alperesi hatóságnak nem kötelezettsége, a vélemény egyébként is egy, már nem hatályos jogszabályon alapult. Az alperes a bírság kiszabása körében értékelte az előzetes vélemény kérését, ezért sem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. §-ából, sem az Alkotmány 2. §-ából levezethető jogbiztonság követelményét nem sértette meg. Határozata indokolásában szó szerint ismertette a szakhatósági állásfoglalást, így határozata megfelelt a Ket. 72. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Az alperes ügyintézési határidőt nem mulasztott, azt nem lépte túl, de ha ez meg is lett volna állapítható, csak akkor eredményezhette volna a határozat hatályon kívül helyezését, ha az ügy érdemére is kihatott volna, ilyen indokra a felperes pedig nem hivatkozott.

Az anyagi jogi jogszabálysértések közül a megbízás alapján végzett gyógyszerismertetői tevékenységre vonatkozó alperesi indokokat nem fogadta el, mert álláspontja az volt, nem kell engedéllyel rendelkezni ahhoz, hogy valaki megbízási szerződést kössön az általa forgalmazott gyógyszerek ismertetésére. E körben döntését a Gyftv. 16. §-ára alapította azzal, hogy nem a megbízóra, hanem a megbízottra kell alkalmazni a jogszabályi előírást. Az alperessel egyezően

engedélyköteles tevékenységnek minősítette viszont azt a felperesi magatartást, hogy szakmai lapokban hirdetett és szakmai rendezvényeken részt vett. Utalt arra, hogy a felperes keresetében maga is elismerte ezt a jogsértést, de adminisztratív jellegű hiányosságnak értékelte. Rámutatott, hogy a közigazgatási felelősség az objektív felelősség egy sajátos formája, amely a jogszabály megszegésével beáll, így a jogsértés súlya vagy az okozott érdeksérelem a felelősség megállapítása szempontjából nem releváns. A ... és a ... termékek szórólapjára, valamint a ... számában megjelent ismertetőre vonatkozó alperesi megállapítást megalapozottnak és jogszabállyal alátámasztottnak fogadta el.

Osztotta a bírság kiszabását illetően a felperes álláspontját, azt róta az alperes terhére, hogy mérlegelése hiányos és okszerűtlen volt, mert nem adott számot arról, hogy a jogszabálysértések hogyan hatottak a felperes forgalmára és arról sem, hogy megállapítását e körben mire alapította. Nem fogadta el súlyosító körülményként a hosszú időn át folytatott engedély nélküli tevékenységet, mert a határozatból az időtartam nem volt megállapítható. Kifogásolta, hogy a széles körben végzett gyógyszerismertetést a határozat nem részletezte, és azt sem indokolta, hogy a szórólapok 1000, illetve 5000 példányszáma mihez képest tekinthető széles körűnek. Miután az alperes nem jelölte meg, hogy az egyes jogszabálysértésekkel milyen összegű bírságot tartott arányban állónak, a jogsértések eltérő súlya miatt nem volt abban a helyzetben, hogy a bírság összegét mérsékelje a megbízott által végzett ismertetői tevékenység alperestől eltérő minősítése miatt, mert ez felülmérlegelést jelentett volna. Az alperes megsértette a Gyftv. 19. § (3) bekezdését, jogsértése az ügy érdemére is kihatott és nem volt pótolható a bírósági eljárásban, ezért az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Iránymutatásként előírta, hogy a bírság összegének kiszabása körében kell az alperesnek új eljárását lefolytatnia, a rendelkezésre álló releváns tények, körülmények figyelembevételével ismételten el kell a mérlegelést végeznie és az eset összes körülményei alapján az ítéletben foglaltakra figyelemmel a bírság összegének alapjául szolgáló szempontokat részletesen kifejtve kell a bírság összegét meghatározni, számot adva arról, hogy miként került sor annak meghatározására és kitérve arra, hogy az egyes jogsértések milyen súlyúak tekintettel azok gyakoriságára is.

Az elsőfokú bíróság ítéletének elsődlegesen megváltoztatása, a felperes keresetének elutasítása, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára utasítása és perköltség iránt benyújtott fellebbezésében az alperes azzal érvelt, hogy a felperessel mint megbízóval és mint közvetlen gyógyszerismertetési tevékenységet engedély nélkül folytatóval szemben szabta ki a bírságot a Gyftv. 12. § (3) és (5) bekezdése, a 13. § (1) és a 16. §-a együttes értelmezésével. E rendelkezések alapján a forgalmazónak akkor is rendelkeznie kell engedéllyel, ha egyébként az ismertetői tevékenység végzésére valamely más társaságnak ad megbízást. Sérlemelte, hogy az elsőfokú bíróság jogsértőnek és a mérlegelési jogkörben hozott határozattal szemben támasztott követelményekkel ellentétesek minősítette határozatát. Hangsúlyozta, hogy határozatában nem azt állapította meg, hogy a jogszabálysértések kihatottak a felperes forgalmára, csak annak megállapítására

szorítkozott, hogy szerepet játszhattak a termék forgalmának realizálásában, és a ... termék szórólapjának terjesztése alkalmas lehet a gyógyszer forgalmának növelésére. Határozatában (4. oldal) a forgalomra vonatkozó megállapításokat az OEP 2007. január 1. és 2008. szeptember 30. közötti időszakra szolgáltatott adataival támasztotta alá. A hosszú időn át végzett engedély nélküli tevékenységet az eljárásban tett nyilatkozatok igazolták, az akkor is fennállna, ha a másodfokú bíróság úgy ítélné meg, hogy a felperesnek nem volt szüksége ismertetői engedélyre, mivel a felperes maga nyilatkozott arról, hogy mely folyóiratokban jelentetett meg ismertető anyagot 2007-től kezdődően, és milyen konferenciákon vett részt. A határozat indokolása összességében és teljeskörűen tartalmazta a bíróság kiszabásának alapját képező tényállást, megfelelt a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. §-ában foglalt követelményeknek, ezért az elsőfokú bíróság megalapozatlanul kötelezte az alperest új eljárásra és új határozat hozatalára.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és perköltséget kért. Arra hivatkozott, hogy az általa kötött megbízási szerződés okán sürgősségtelen és értelmetlen lett volna saját személyében gyógyszerismertetői engedélyt kérni. Ha lett is volna ilyen kötelessége, az engedély hiánya nem indokolta a bíróság kiszabását, mert az engedély adminisztratív jellegű aktus. Ezt meghaladóan az alperes határozatával szemben a keresetben előterjesztett kifogásait ismételte meg, mind a betegeknek, illetve a szakmai célközönségnek okozott érdeksérelem hiányára, mind az iratellenesen állított forgalmi adatokra vonatkozóan. Kifogásolta, hogy az alperes súlyosító körülményként értékelte a termék forgalmának növelését, mert ez a gyógyszerismertetés alapvető célja és lényege. Fenntartotta kereseti érvelését a hosszú időtartam, mint súlyosító körülményt illetően is. Ezen indokok alapján álláspontja szerint helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a határozatból nem tűnnek ki a mérlegelés szempontjai, illetve az egyes jogsértésekre kiszabott bíróság mértékének indokai.

Csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát kérte. Állította, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon mellőzte az eljárásjogi jogszabálysértések megállapítását, így ítélete megalapozatlan és jogszabálysértő. Az eljárásjogi jogszabálysértéseket a keresettel egyezően tartotta fenn, kereseti indokait ismételte meg. Az anyagi jogi jogszabálysértések kapcsán is megismételte keresetlevelében kifejtett indokait annak kiemelésével, hogy a szórólapokkal szemben támasztott kifogások, azok technikai jellegénél fogva, nem voltak alkalmasak a termék felírására jogosult orvosok befolyásolására, félrevezetésére, sem nekik, sem a betegeknek érdeksérelem nem okoztak. Változatlanul sérelmezte, hogy sem az alperes, sem az elsőfokú bíróság nem fogadta el az OGYI előzetes véleményét, melyet az alperes jogszabályi felhatalmazás nélkül kibocsátott tájékoztatásnak minősített. A jogsértések súlya valóban eltérő volt, de egyik sem indokolta a legsúlyosabb szankció alkalmazását, nem követett el olyan jogsértést, ami indokolta volna bíróság kiszabását, különösen nem ilyen kirívóan magas összegben.

Az alperes fellebbezése alapos, a felperes csatlakozó fellebbezése alaptalan.

A keresetben felsorolt és a fellebbezésben megismételt eljárásjogi jogszabálysértések elsőfokú ítéleti minősítésével és annak indokaival egyetértett a másodfokú bíróság, az elsőfokú bíróság részletes indokolással, a jogszabályi rendelkezések helyes alkalmazásával és helytálló értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy az alperes eljárása során nem követte el a keresetben megjelölt jogszabálysértéseket, illetve az ügyintézési határidő túllépésével összefüggésben a felperes nem hozott fel indokokat arra nézve, hogy a késelem - bár az elsőfokú bíróság azt nem látta igazoltnak - mennyiben hatott ki az ügy érdemére. Az eljárásjogi jogszabálysértéseket illetően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság indokait mindenben osztotta, azt nem ismétli.

Az alperes határozatában megállapított négy jogsértés közül az elsőfokú bíróság kizárólag a megbízási szerződés alapján végzett gyógyszerismertetési tevékenységgel összefüggésben nem fogadta el az alperes határozati megállapítását, mivel megítélése szerint a megbízó és a megbízott jogviszonyában elegendő, ha csupán a megbízott rendelkezik gyógyszerismertetői tevékenységre vonatkozó engedéllyel. Az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy az alperessel azonos jogszabályhely (Gyftv. 12-15. § és 16. §) alapján ítélte meg a jogkérdést, az alperestől eltérő értelmezés alapján eltérő következtetésre jutott. Jogi álláspontjával és indokaival a másodfokú bíróság nem értett egyet, az alperes érvelését fogadta el helytállónak. A Gyftv. 12. § (3) bekezdése értelmében a gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultja, illetve a gyógyszer forgalmazására engedéllyel rendelkező (a továbbiakban együtt: forgalmazó) és a gyógyászati segédeszköz gyártója vagy annak meghatalmazott képviselője ismertetői tevékenységet kizárólag engedély birtokában folytathat. A 13. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a 12. §-ban foglalt jogosult nevében eljáró személy (a továbbiakban: ismertetőt végző személy) az ismertető tevékenységet akkor kezdheti meg, ha gyógyszer esetén a forgalomba hozatali engedély jogosultja, gyógyászati segédeszköz esetén annak gyártója vagy annak meghatalmazott képviselője a 12. § (3) bekezdés szerinti engedéllyel rendelkezik. A perbeli esetben gyógyszernek minősített termékekről volt szó, amelyek forgalmazója a felperes volt, ezért a Gyftv. 13. § (1) bekezdésének a) pontja alapján mint forgalmazónak engedéllyel kellett volna rendelkeznie. A Gyftv. 16. §-a értelmében a 12-15. §-ban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell az ott felsorolt azon személyekre és szervezetekre is, akik/amelyek az ismertető tevékenységet a gyógyszer forgalomba hozatali engedélyének jogosultja, illetve a gyógyászati segédeszköz gyártója meghatalmazott képviselője által adott megbízás alapján végzik. Ez a szabályozás azt jelenti, hogy abban az esetben, ha a gyógyszerismertetést nem a tényleges forgalmazó végzi, hanem ennek megbízottja, mind a forgalmazónak, mind megbízottjának engedéllyel kell rendelkeznie, vagyis a Gyftv. kétszeres engedély-beszerzési kötelezettséget ró a felekre, a forgalmazón kívül a forgalmazó megbízottjára is.

A jogviszonyt az elsőfokú bíróságnak nem a polgári jogi terminológia alapján kellett volna megítélnie, hanem a lex speciális Gyftv. alapján. Tévedett ezért az elsőfokú

bíróság, amikor a megbízási jogviszony polgári jogi elemeit értékelve jutott arra a következtetésre, hogy a megbízottnak kell minden szükséges engedéllyel rendelkezni, hiszen cselekménye a megbízót jogosítja, illetve őt kötelezi. A Gyftv. speciális anyagi jogi rendelkezései folytán az anyagi jogszabálysértés megítélésénél ez utóbbi jogszabályból kellett volna kiindulni és a 12. §, 13. §, 16. § együttes értelmezése alapján meghatározni az engedély-beszerezési kötelezettek körét.

Az elsőfokú bíróság helyesen fogadta el a szakhatósági állásfoglalással is alátámasztott azt az alperesi álláspontot - melyet a másodfokú bíróság is irányadónak fogadott el -, hogy gyógyszerismertetői tevékenység nem kizárólag az orvoslátogatásokon keresztül valósulhat meg, annak minősül az is, ha a gyógyszer termékismertetőjét lapban terjesztik vagy kiállításon ajánlják. Ez a tevékenység a Gyftv. 12. § (3) bekezdése alapján engedélykötelesnek minősül.

A bíróság alkalmazását, annak indokait, az enyhítő és súlyosító körülmények feltárását a másodfokú bíróság - eltérően az elsőfokú bíróság megállapításától, figyelemmel a megállapított jogsértések alperessel egyezően elfogadott teljes körére is - hiánytalannak és okszerűnek minősítette. Az érdeksérelem körét, illetve a széles kört érintő, vagyis a Gyftv. 19. § (3) bekezdése szerinti, a bíróság összegénél irányadó e szempontokat az alperes megfelelően határozta meg, a releváns adatokat teljes körűen értékelte. A széles körben való terjesztés viszonyítási alapja az a szakmai kör lehet, amely figyelmére adott gyógyszer ismertetője számot tarthat. Az ismertetői tevékenység célja éppen az, hogy adott készítményeket a szakma megismerje és azokat alkalmazza. A széles kör, mint szempont ezért az adott szakmai csoport méretéhez képest vizsgálható. A határozatban rögzített szórólap mennyiségekhez képest ez okból ennek a körülménynek a figyelembe vétele nem volt aggályos. A jogsértő állapot időtartamát a Gyftv. 19. § (3) bekezdése nevesített szempontként határozza meg. Ennek a körülménynek az értékelésénél nem annak volt jelentősége, hogy a szerződés alapján mikortól végzett orvoslátogatói tevékenységet a felperes megbízottja, hanem annak, hogy az alperes határozatának meghozataláig, 2009. március 4-ig végezte ezt a tevékenységet 2007. év második-harmadik negyedétől kezdődően, melyet joggal minősített az alperes hosszú időtartamnak, amely időtartam alatt a hirdetés hatása folyamatosan érvényesült és alkalmas volt a megrendelésre ösztönző hatás kifejtésére. Ez utóbbi szempontok esetében a másodfokú bíróság elfogadta azt az alperesi érvelést, hogy elégséges és értékelhető a hatás kiváltására alkalmasság maga, ennél többet az alperes nem is értékelt a felperes terhére. Az alperes nem azt értékelte súlyosító körülményként, hogy a hirdetés a forgalomnövekedésre ténylegesen és milyen mértékben hatott, hanem azt, hogy az alkalmas volt arra, hogy rendszeres ismétlődése révén a forgalomban bekövetkezett növekedést kiváltsa. Kétségtelen, hogy a gyógyszerismertető tevékenység célja a forgalom növelése, a tényleges növekmény kimutatása nélkül azonban, amennyiben az oksági összefüggés az ismertetés és a potenciális forgalomnövekedés között fennáll, a jogszerűtlen ismertetés miatt a szankció kiválasztásában, alkalmazásában, a mérlegelés szempontjai között ez önmagában megjelenhet.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy sem a ..., sem pedig a ... termék vonatkozásában nem valósultak meg az R. 6. § (3), illetve (2) bekezdésében foglalt követelmények, csakúgy, mint a ... lapszámában megjelent hirdetés kapcsán az R. 3. § (4) bekezdésében előírt azon kötelezettség sem, hogy tárgyilagos, túlzás nélküli ismertetést valósítson meg a termékismertető. Az anyagi jogszabálysértést az alperessel egyezően helyesen állapította meg, és tartotta e részben megalapozatlannak a felperes keresetét.

Az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében a felperes keresetének csak részben adott helyt, ugyanakkor azonban az alperes határozatát - figyelemmel arra, hogy annak rendelkező részében a jogsértés nem, csak a szankció szerepel - teljes egészében hatályon kívül helyezte, így nem rendelkezett a kereset részbeni elutasításáról. Az elsőfokú ítélet teljeskörű felülvizsgálatát igénylő másodfokú eljárásban ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntéséhez igazodóan - bár az elsőfokú döntés egyes, lényegében a keresetet elutasító, részeivel a fentiek szerint egyet értett - az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

Az alperes fellebbezése sikerre vezetett, míg a felperes csatlakozó fellebbezése sikertelen volt, ezért a felperes a Pp. 78. § (1); (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében köteles az alperes együttes első-, másodfokú perköltségének megfizetésére és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 46. § (1) bekezdése alapján a kereseti és a fellebbezési, és a 46. § (4) bekezdése szerinti csatlakozó fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2011. szeptember 28. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Dr. Szőke Mária s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:

tisztviselő